

činžovní groš a 20 proc. přírážku) běře za základ 2050 K. Rozhodnutí to nedává také jasně poznati, z jakého právního názoru úřad vycházel, zahrnuje do přípustného zvýšení i amortisační kvotu častěji označenou, zdali pokládal otázku jejího započítání za rozřešenu smírem z 12. února 1919 a sebe tak za sprostěna povinnosti o ní toho času rozhodovati, či zdali uznal její započtení za přípustno ve smyslu předpisů zákona z 8. dubna 1920.

Veden jsa těmito úvahami nejvyšší správní soud naříkané rozhodnutí zrušil na základě § 6 zákona o správním soudě.

Č. 608.

Zabírání bytů: Bytová komise obecní není orgánem příslušným k rozhodování o zabírání bytů dle nař. vl. z 22. ledna 1919 č. 38 sb. z. a n.

(Nález ze dne 6. prosince 1920 č. 11.500.)

Prejudikatura: nález ze dne 21. listopadu 1919 č. 5960, sbírky č. 245 a j.

Věc: Rudolf Wanitschke v Mariánských Horách (adv. Dr. Max Beer z Moravské Ostravy) proti okresní správě politické v Moravské Ostravě stran odstoupení jednoho pokoje z bytu Karla N.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Stěžovatel vydobyl si proti svému nájemci, Karlu N., který v jeho domě čp. 480 v Mariánských Horách bydlel v bytě o třech pokojích s kuchyní a příslušenstvím, soudní výpověď z jednoho pokoje.

Na žádost Karla N. vyhlásila bytová komise města Mariánských Hor usnesením ze dne 16. listopadu 1919 č. 33/B, že jest tomuto nájemci ponechati celý byt, poněvadž byt tento na dva byty rozdělit se nedá a nájemníku hledíc k počtu členů jeho domácnosti přísluší celý byt. Bytová komise dovolávala se při tom ustanovení § 3 nař. vl. z 22. ledna 1919 č. 38 sb. z. a n.

Odpor majitele domu byl politickou správou okresní naříkaným rozhodnutím zamítnut, a to v podstatě z důvodů uvedených bytovou komisí.

Ve stížnosti k tomuto soudu podané namítá se, že bytová komise nebyla příslušna rozhodnouti o zakročení Karla N. proti soudní výpovědi a že rozhodnutí její nedá se o dovolané ustanovení opřít.

Nejvyšší správní soud uvážil o stížnosti toto:

Výrok bytové komise jest dle svého obsahu zabráním bytové místnosti. Zabíráním bytů a obytných místností byla dle dovolávaného nařízení pověřena obec. Obec měla tuto příslušnost podle § 7 novely k obecnímu zřízení ze 7. února 1919 č. 76 sb. z. a n. vykonávati skrze obecní radu (srov. nález z 21. listopadu 1919 č. 5960, Boh. č. 245).

Bytová komise jest tedy orgán k vydávání nálezů zabíracích nepřislušný. Výrok nepřislušného orgánu není však způsobilým předmětem meritorního přezkoumávání vyšší stolice. Tato jest naopak povinna po-

všimnouti si zmatečnosti nepřislušného výroku a zdržeti se jeho věcného zkoušení. Žalovaný úřad pustil se však do meritorního zkoumání zmatečného usnesení bytové komise, a rozhodoval tudíž — ježto výroku první stolice v pravdě vůbec nebylo — meritorně jako stolice první, k čemuž však nedostávalo se mu příslušnosti, ježto dle § 24 cit. nařízení byl povolán rozhodovati toliko jako stolice odvolací.

V tom spočívá nezákonnost, pročez bylo naříkané rozhodnutí dle § 7 zákona o správním soudě zrušiti.

Č. 609.

Horní právo: I. * Běře-li majitel výhradných kutišť před úřadem horním v odpor přepsání výhradných kutišť jiného kutěře z pohaslých povolení kutacích na povolení dosud platná, a trvá-li majitel přepsaných kutišť na svém výhradném právu kutacím, přísluší rozhodování v této mezi stranami sporné věci v první stolici báňskému hejtmanství (§ 4, č. 17 ob. hór. zák.). — **II. *** V řízení o povolení kutacím vystupuje před úřadem horním jako strana procesní jen kutěř sám, nikoliv též majitelé kolidujících oprávnění horních. Totéž platí o řízení, jehož předmětem jest přepsání výhradných kuteb z pohaslého povolení kutacího na povolení dosud platné.

(Nález ze dne 7. prosince 1920 č. 12033.)

Věc: Oldřich Weigner a František Rosenbaum v Rakovníku (adv. Dr. Hugo Frankenstein z Rakovníka) proti báňskému hejtmanství v Praze (zast. min. radou Jaroslavem Máslem — za zúčastněné dědice Vladimíra Vondráčka adv. Dr. Vincenc Adam z Prahy) o přepsání výhradných kutišť.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: František Rosenbaum měl na základě svého kutacího povolení z 15. února 1908 č. 1708 mimo šest starších výhradných kuteb ohlášeno ještě pět výhradných kuteb v katastrální obci Rakovníku a jednu v katastrální obci Lužné z r. 1913. Jak kutací povolení prodloužené do 15. února 1917, tak i tyto výhradné kutby přepsány byly výměrem revírního horního úřadu v Praze ze dne 1. října 1916 č. 4880 na Františka Rosenbauma a Oldřicha Weignera a jako plnomocník této kutěřské společnosti poznamenán Fr. Rosenbaum. Dále má tato kutěřská společnost na základě téhož kutacího povolení ohlášeno 8 výhradných kuteb v katastrální obci Lužné z roku 1917.

V témže roce ohlásil dále Fr. Rosenbaum na podkladě téhož kutacího povolení ze dne 15. února 1908 č. 1708 třemi podáními, jež sám bez jakéhokoli dodatku podepsal a v jejichž textu mluví jen o své osobě, 18 výhradných kuteb v katastrální obci Lužné a 21 v katastrální obci Rakovníku, jejichž ohlášení bylo potvrzeno.

Ještě před přepsáním kutacího povolení a 12 výhradných kuteb na stěžující si těžařskou společnost učiněna dne 26. dubna 1916 u revírního